

פסק-דין שמיימי של הרבי הרי"צ:

אמריקה מוכרת להיות מקום תורה!

שלו, אך מדוע עליהם לכתוב עד שיביאו אותם מוכים, זבים דם, ומבוישם ("אָפּגעשמיסענע, פּאַרבלוטיגטע, און פּאַרשעמטע"), כשהם יכולים לבוא עכשיו פקחים עם חיוך על פניהם! אינני רוצה לדבר בקו השמאל, יותר טוב לדבר בקו הימין, והמצב לזה הוא תורה עם יראת שמים.

הרבי ממנה "בית דין"!

אחר כך קרא הרבי הרי"צ אל הרבנים התמימים ר' מ.ג. ר' מ. פ. ולר' ד. ב. ואמר להם:

הנני ממנה אתכם בתור "בית דין" בכל תוקף עוז. כתיב "אם ערבת לרעך" – רעך זה הקדוש ברוך הוא, ו"ערבת" מלשון עריבות ומתיקות, ואם אתה רוצה להמתיק ("זיס מאַכן"), את הקדוש ברוך הוא, העצה לזה הוא "נוקשת באמרי פיך תקעת לזר כפיך וגו'", – הושט את ידך ל"זר" כדי לקרב אותו. והרבי הרי"צ המשיך ואמר להם:

עליכם ללמוד את דיני הערב בשולחן ערוך חושן משפט, ועליכם ללכת ולעשות אסיפות בכל הישיבות הכשרות, ולהשתדל שכל התלמידים ישתתפו בהם, ולומר להם

אפילו דלא בעי למידע, גם כן יהיה ידע! והרבי הרי"צ המשיך:

כולם צריכים לדעת עבור מה הביאה אותנו ההשגחה העליונה למדינה זו: כדי לעשות כאן מקום תורה ללא פשרות, אלא תורה ויראת שמים!

המלמדים העוסקים בליטוש יהלומים ("שלייפן דאיימענדס") צריכים לדעת שהם עושים רעה להם ולבני ביתם ולתלמידים שלהם. אף אם הם צריכים פרנסה, מ"מ צריכים הם להזהר לא להוריד מזמן הלימוד.

ילדים, לעבודה!

הנני תובע ובכוחי לתבוע את כל בני הישיבות ללמוד תורה עם יראת שמים, תורה ללא פשרות, צריך לדעת אשר עם בוץ ("בלאָטע") אי אפשר לנקות את הליכלוך, התורה צריכה להיות תורה תמימה.

והרבי הרי"צ הכריז:

פעם בהתוועדות אמר אבי (הרבי הרש"ב): "רעבייאטי דא ראבאָטו!" – זהו אימרה חסידית שמשמעה: ילדים, לעבודה!

למה לבנות?! אצלי ברור הדבר אשר השם יתברך יביא את כל בני הישיבה למחנה

זוהי גזירה מן השמים!

באמצע ההתוועדות של יום ב' דחג השבועות תשי"ד הכריז הרבי הרי"צ (ספר השיחות תשי"ד – בהבא לקמן נוספו כמה פרטים מהנחה בלתי מוגה מהתוועדות, נמסר לנו ע"י הרה"ח ר' ברוך שלום ש"י כהן):

כל הנמצאים כאן צריכים לדעת את השליחות המוטלת עליהם, אשר בעבור זה הם הגיעו לכאן, לארצות הברית, אלו הסבורים שהם הגיעו לכאן מטעמי הצלה, הרי זה ממש כפירה בהשגחה פרטית, כי הרי אין לנו יותר תורה מאשר היהודים באירופא, לא יותר יראת שמים, לא יותר זכויות, כי אם אדרבה וכו', אלא באנו לכאן עם השליחות לעשות את אמריקה למקום תורה, לא תורה ודרך ארץ, אלא תורה עם יראת שמים ללא פשרות!

והרבי הרי"צ גילה:

זוהי גזירה מן השמים: אמריקה מוכרת להיות מקום תורה!!! "אנן פועלי דיממא אנן" מוכרחים אנו להאיר את היום, מבלי להתחשב עם הגזירות, שישנם על הבני תורה ובמניעות ועיכובים.

אבי (הרבי הרש"ב) הכריז פעם באחת ההתוועדות: מאן דבעי למידע ידע, מאן

הרבי הרי"צ מגלה נבואה שמימית: גזירה נגזרה מן השמים שאמריקה מוכרחת להפוך למקום תורה. לצורך זה הוא ממנה "בית דין" ללכת לכל הישיבות ולהכריז אודות זה • הסיפור המלא של השליחות השמימית וההתייחסות המיוחדת של הרבי מה"מ עשר שנים לאחר מכן - לקראת כ"ח סיון, היום בו הגיע הרבי מלך המשיח לארצות הברית לפני 60 שנה

מאת י. סופר

ביתר שאת במילוי השליחות שהרבי [הרי"צ] ציוה אותו...

כבר עברו עשר שנים מאותה התוועדות, וכבר רואים את הפירות שעשה... ואע"פ שכבר עברו ארבע שנים מהסתלקות כ"ק מו"ח אדמו"ר, מ"מ הוא עדיין עוסק בשליחות של הרבי [הרי"צ], אשר שלוחו של אדם כמותו, ולכן בכל מקום שהוא הולך, הרבי הולך איתו.

שני השלוחים האחרים, אף שהם עסוקים בעניינים נעלים, אך את המעלה של שליחות אין להם, משא"כ הוא (השליח השלישי), הרי להיכן שהוא הולך, הרבי הולך עמו! ועל ידי זה התגלתה המעלה של אנשים פשוטים במוחש. והרבי מה"מ סיים:

הרי "אין הקדוש ברוך הוא מקפח שר כל בריה", וכיון שצדיקים דומים לבוראם, לכן עבור זה שהוא עושה את השליחות של הרבי, ודאי הרבי ישלם לו על כך, הרבי הוא בטוח ולכן הוא בוודאי ימלא מחסורו בכל הצריך לו, אשר על ידי ההתעסקות, שהוא מתעסק ב"תקעת לור כפיד", על ידי זה הוא ממשיך "שלום בפמליא של מעלה", ובמילא ובעיקר גם "בפמליא של מטה", ויומשך לו פרנסה בהרחבה ובכל הדרוש לו.

להקמת ה"בית דין" על ידי הרבי הרי"צ, התייחס לזה הרבי מלך המשיח, ואמר (שיחות קודש הוצאת תשי"ס, ע' 325):

את המעלה של אנשים פשוטים דוקא ראינו במוחש: בהתוועדות של חג השבועות תשי"ד בחר כ"ק מו"ח אדמו"ר שלשה יהודים, ואמר להם שהוא ממנה אותם לשלוחים לקרב לחסידות את הבחורים של העולם ישע ישיבות.

שלושת האברכים שהרבי [הרי"צ] בחר אז, היו שלושה סוגים שונים: אחד מהם הוא למדן גדול, השני ממוצע, והשלישי הוא פשוט, וכך גם בחסידות אחד מהם הוא משכיל גדול בחסידות השני ממוצע, והשלישי עוד פחות מכך.

אך לפועל הנה שנים מהם: הלמדן המשכיל הגדול והממוצע התעסקו אחר כך בענייניהם הפרטיים, גשמיות של עולם הזה, או אפילו של עולם הבא, אך לא מילאו את השליחות שלהם.

ודוקא השלישי הפשוט יותר אשר איננו למדן ומשכיל גדול כל כך, ופרנסה גם כן אין לו, והוא עדיין ממלא את שליחותו עד היום הזה, ומסתמא הוא ימשיך גם בעתיד עוד

את מה שדובר לעיל: אשר ברור הדבר שהשם יתברך יביא את כל בני הישיבה למחנה שלו, אך מדוע עליהם לחכות עד שיביאו אותם מוכים זבים דם ומבויישים, יכולים לבוא פקחים עם חיוך על פניהם!

והעצה לזה היא על ידי שלשה עניינים:

(א) ללמוד תורה עם יראת שמים, ולכן עליהם ללמוד בכל יום חמש עשרה דקות חסידות או מוסר.

(ב) הנהגתם צריכה להיות על פי תורה, וגם מה שהם מוכרחים ללמוד לימודי חול, שגם זה יהיה על פי תורה, ובכלל שכל הנהגה שלהם תהיה על פי תורה.

(ג) שלכל אחד מהם יהיה קבוצה שהוא ילמד אותם [אולי הכוונה לכל אחד משלושת הרבנים הנ"ל - המלבי"ם].

והרבי הרי"צ אמר להבית דין, שהוא ממנה אותם בתור שלוחים שלו, וצוה אותם שידעו שהדבר נוגע להם בנפש! ושיקבלו על עצמם למלאות שליחות זו במסירות נפש!

המעלה של אנשים פשוטים!

בשיחה מיוחדת בהתוועדות של יום ב' דחג השבועות תשי"ד (במלאות עשר שנה